

skulle sørge for Overmundering imod at oppebære en aarlig Godtgjørelse dertil, har man anset det billigt at foreslaa, at der ved deres Udnevneelse til disse Stillinger tilstaaes dem en Udruftningshjælp til den første Anskaffelse lig den aarlige Godtgjørelse, som de senere oppebære.

Til § 41.

Ifølge den nugældende Lovs § 31 kan der ikke tilstaaes Flytningshjælp ved Forslyttelser, der ere forbundne med Forfremmelse. For at raade Bod paa de uheldige Forhold, som denne Bestemmelse medfører, søgte Krigsministeriet ved et til 2den Behandling af Finantslovsforslaget for Finantsaaret 1869/70 stillet Ændringsforslag (jfr. Tillæg B til Rigsdagstidenden, 2d. Samling 1868—69, Spalte 155—158) at faae Bemyndigelse til at lade udbetale til Officerer, andre militære Embedsmænd og Bestillingsmænd samt Underofficerer af Sergentsklassen og Ligestillede, naar de forflyttedes samtidig med, at de forfremmedes, en efter Omstændighederne apasfætt Godtgjørelse for den dem muligvis paahvilende dobbelte Reiserforpligtelse.

I sin over Finantslovsforslaget afgivne Betænkning udtalte Folkethingets Finantsudvalg, at det ikke kunde anbefale Forslaget som stribende imod Lønningslovens Bestemmelser, og Forslaget blev derefter ved 2den Behandling forkastet og ikke senere optaget.

Medens Ministeriet dengang med den ovenfor nævnte Bestemmelse i Lønningsloven for Die mente at burde indskrænke sig til kun for en Del at søge Ulemperne ved Bestemmelsen fjærne, navnlig ved at faae den Berettigelse kaldt til Live igjen, som de ovenfor nævnte Embedsmænd m. Fl., forinden Lønningsloven traadte i Kraft, havde havt til, ogsaa naar en Forslyttelse var forbunden med Forfremmelse, at faae Kvarterspenge, forsaavidt de i den Garnison, hvorfra de flyttede, havde indgaaet Reiserforpligtelser, saalænge indtil disse efter lovlig Opsigelse kunde hæves, har man nu, da Lønningsloven foreligger til Revision, troet at burde søge Bestemmelsen i sin Helhed hævet.

Til den Betragtning, der blev anført til Gunst for ovennævnte Ændringsforslag, nemlig at Omkostningerne ved en Forslyttelse ofte ere saa betydelige, at Vedkommende ikke i et længere Tidrum vil komme til at nyde Gavn af den af ham ved Forfremmelsen opnaaede Lønningsforhjelpe, bør endnu føies den, at i Dyrigt ensstillede Embedsmænd paa Grund af den omhandlede Lovbestemmelse, midlertidig kunne blive meget ulige stillede i pekuniær Henseende. Den, som af tjenstlige Hensyn forflyttes samtidig med, at han forfremmes, stilles under langt ugunstigere Vilkaar

end den, som forfremmes og ligeledes af tjenstlige Hensyn fremdeles forbliver i sin Garnison, idet hin uden Godtgjørelse maa afholde alle med en Flytning forbundne Udgifter, medens der i saa Henseende aldeles intet Krav vil blive stillet til denne. Uligheden mellem saadanne to Forfremmedes Vilkaar er isærfaldende og kan være meget betydelig, og til en saadan Ulighed maa det vistnok erkendes, at der ikke foreligger nogen som helst Grund. Først naar Forholdet ordnes saaledes, at der tilstaaes Flytningsgodtgjørelse ogsaa ved Forfremmelser, vil Uligheden blive hævet.

Ved Finantsloven for 1869—70 blev der bevilget en Forhjelpe af det tidligere tilstaaede Beløb til Flytningshjælp, for at denne ogsaa kunde udredes til Personer af Hæren, som beordredes til i deres Garnison at indflytte i eller udflytte af et anvist Kvarter. En udtrykkelig Bestemmelse herom er optagen i Forslaget.

Til § 54.

Foruden at man i denne Paragraf har famlet alle de nugældende Bestemmelser om Feltudrustningshjælp, har man tillige foreslaaet en Feltudrustningshjælp for Sergenter, Oversergenter og Ligelønnede, idet der ogsaa for Mand i disse Stillinger ved indtrædende Krigsberebdsfab vil være Udgifter nødvendige, som de ikke ville kunne udrede af deres Lønning.

Til § 55.

Bestemmelsen i Loven om Felttillæg m. m. ved Hæren § 14, sidste Stykke, er i denne Paragrafs sidste Stykke begrændset til kun at gjælde Menige, Underkorporaler og Ligestillede, d. v. s. de Personer af Hæren, der oppebære daglig Lønning. Dens Gjenemsførelse ligeoverfor de maanedsvise Lønnede vilde være ligefrem ubillig og har oprindelig heller ikke været paataent. Hensigten med Bestemmelsen har ifølge Motiverne til det Rigsdagen i 1868—69 forelagte Forslag til Lov om Felttillæg, Rantonnementsstillæg og Diæter m. v. ved Hæren, kun været at forebygge Bidtløstighed og Besvær for Administrationen og Revisionen ved Mellemregninger imellem Statskassen og Vedkommende om Ubetydeligheder, men det er netop kun ved 5 Dages Lønningen, at Bidtløstigheden og Besværet er tilstede, og det er ligeledes kun ved denne Lønningsperiode, at Spørgsmaalet vil dreie sig om Ubetydeligheder saavel for de Enkeltes Vedkommende som for Statskassen.

Til § 57.

De nugældende Bestemmelser for Kapitainer og Oberster af Forstærkningerne ere i denne Paragraf overførte paa Kapitainer og Oberstlieutenanter samt Obersten.